

Abstrakt

Záměrem předkládané disertační práce je prozkoumat sociální realitu Íránců žijících ve Spojených státech. Jejím hlavním cílem je zjistit, jakým způsobem uchovávají, konstruují a pojmají svou íránskou identitu, a dále identifikovat faktory, které do tohoto procesu mohou vstupovat. Dalším úkolem této práce je nahlédnout intra-diasporické vztahy, sociální interakce s americkou společností a postoj amerických Íránců vůči Íránu. Pro splnění cílů práce byla uplatněna kvalitativní výzkumná metoda; vybraná kvalitativní data sestávala z 31 realizovaných rozhovorů s Íránci v New Yorku a Los Angeles. Výsledky výzkumu ukázaly na značný smysl pro íránskou národní hrdost, bez ohledu na náboženskou, vnitřní etnickou či generační příslušnost respondenta. Tato hrdost pramení ze starověkého íránského kulturního dědictví (a potažmo z éry Pahlaví, která starověkou symboliku přijala do svého ideologického repertoáru), a je stále živena prostřednictvím předislámských symbolů a nábožensky indiferentních tradic. Je zřejmé, že „čistou íránskou identitu“ si uchovává pouze první generace, zatímco generace jedenapůltá a druhá pojmá sama sebe spíše „pomlčkově“ nebo je „roztržena“ mezi třemi světy (typicky íránští Židé). Výzkum prokázal, že jejich identita je často volená, s ohledem na situaci a sociální kontext. Respondenti projevovali odmítavý a hostilní postoj vůči islámské teokracii v porevolučním a současném Íránu; tento postoj je hluboce zakořeněný a prevalentní i mezi mladou generací. Participanti výzkumu artikulovali své ambivalentní pocity vůči americké společnosti: na jedné straně jsou Americe vděční za poskytnutí nového domova a příležitostí, na druhé straně reflektují období averze a diskriminace, kterou zažili a pociťovali ze strany Američanů během vyostřených období v americko-íránských vztazích.

Klíčová slova: Íránoameričan, perský Žid, americko-íránské vztahy, íránství, pomlčková identita, Tehrangeles.

